

รายงานการวิจัย

เรื่อง

ผลของการใช้โปรแกรมเยี่ยมบ้านสำหรับผู้บกพร่องทางสติปัญญา

Effects of Home health care program for people
with Intellectual Disabilities

คณะผู้วิจัย

นายธีรพล เชื้อสุข

นายเอกวิทย์ ปฏิสัมพันธ์กุล

สถาบันราชานุกูล กรมสุขภาพจิต

กระทรวงสาธารณสุข

2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง แบบสองกลุ่มวัดผลก่อนและหลังการทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้สมรรถนะและพฤติกรรมการดูแลผู้บกพร่องทางสติปัญญาของผู้ปกครอง ก่อนและหลังได้รับโปรแกรมเยี่ยมบ้านสำหรับผู้บกพร่องทางสติปัญญา และเปรียบเทียบการรับรู้สมรรถนะและพฤติกรรมการดูแลผู้บกพร่องทางสติปัญญาของผู้ปกครอง ระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมเยี่ยมบ้านสำหรับผู้บกพร่องทางสติปัญญากับกลุ่มควบคุมที่ได้รับบริการเยี่ยมบ้านตามปกติ กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ปกครองของผู้บกพร่องทางสติปัญญา อายุ 15 ปีขึ้นไป ที่มารับบริการประเภผู้ป่วยนอก สถาบันราชานุกูล ปีงบประมาณ 2565 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ โปรแกรมเยี่ยมบ้านสำหรับผู้บกพร่องทางสติปัญญา กลุ่มตัวอย่างคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง จับคู่ด้วยอายุ และสุม่เข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมเยี่ยมบ้านสำหรับผู้บกพร่องทางสติปัญญา ซึ่งประกอบด้วย 3 ระยะ คือ ระยะก่อนเยี่ยมบ้าน ระยะเยี่ยมบ้าน และระยะหลังเยี่ยมบ้าน โดยมีกิจกรรมเยี่ยมบ้านทั้งหมด 5 ครั้ง ได้แก่ กิจกรรมการเยี่ยมที่บ้าน 3 ครั้ง และกิจกรรมการเยี่ยมทางโทรศัพท์ 2 ครั้ง แต่ละครั้งห่างกัน 2 สัปดาห์ โดยครั้งที่ 1 ครั้งที่ 3 และครั้งที่ 5 เป็นการเยี่ยมที่บ้าน ครั้งละ 90 นาที ส่วนครั้งที่ 2 และครั้งที่ 4 เป็นการเยี่ยมทางโทรศัพท์ ครั้งละ 20 - 30 นาที สำหรับกลุ่มควบคุมได้รับบริการเยี่ยมบ้านตามปกติ เก็บข้อมูลก่อนและหลังการทดลองโดยใช้แบบประเมินการรับรู้สมรรถนะการดูแลผู้บกพร่องทางสติปัญญาของผู้ปกครอง และแบบประเมินพฤติกรรมการดูแลผู้บกพร่องทางสติปัญญาของผู้ปกครอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่มโดยใช้สถิติ Paired t-test และ Independent t-test

ผลการวิจัย พบว่า

1. การรับรู้สมรรถนะการดูแลผู้บกพร่องทางสติปัญญาของผู้ปกครองและพฤติกรรมการดูแลผู้บกพร่องทางสติปัญญาของผู้ปกครอง หลังได้รับโปรแกรมเยี่ยมบ้านสำหรับผู้บกพร่องทางสติปัญญา สูงกว่าก่อนได้รับโปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. การรับรู้สมรรถนะการดูแลผู้บกพร่องทางสติปัญญาของผู้ปกครอง และพฤติกรรมการดูแลผู้บกพร่องทางสติปัญญาของผู้ปกครอง กลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมเยี่ยมบ้านสำหรับผู้บกพร่องทางสติปัญญา สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับบริการเยี่ยมบ้านตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: โปรแกรมเยี่ยมบ้าน ผู้บกพร่องทางสติปัญญา การรับรู้สมรรถนะ พฤติกรรมการดูแล